

Tessalonikerbrevene på tjue minutter

Tessalonikerbrevene er ikke lange, men om du leser disse følgende avsnittene, vil du komme gjennom det meste og det viktigste av de to brevene på omtrent tjue minutter. Du vil få bakgrunnen og de viktigste emnene og det meste av handlingen i Første og Andre Tessalonikerbrev.

- 1,1-10
- 2,1-10
- 2,17-3,13
- 4,13-5,11
- 5,12-28
-
- 1,1-12
- 2,1-12
- 3,1-5

Fakta om tessalonikerbrevene

Første Tessalonikerbrev er etter all sannsynlighet det eldste, altså det først nedskrevne, skriftet i Det nye testamente, trolig skrevet i Korint på Paulus andre misjonsreise, i år 50 eller 51, altså midt i

Apostelgjerningenes handling. Med andre ord er dette brevet den eldste kristne tekst som finnes. Nærmere røttene kommer man på en måte ikke. Rundt flere av paulusbrevene er forfatterskapet diskutert. Var det virkelig Paulus som skrev? Men rundt tessalonikerbrevene er det stor og allmenn enighet om at Paulus er forfatteren.

Apostelgjerningene 17,1-10 forteller om hvordan Paulus og Silas kom til Tessaloniki og startet en menighet der, og dermed opprettet relasjonen som er bakgrunnen for brevene.

Nøkkelord og stikkord i Første tessalonikerbrev

Brødre og søstre. Relasjon. Hellighet. Nestekjærlighet. Håp. Jesu andre komme. Hva gjør man når man venter.

Nøkkelord og stikkord i Andre tessalonikerbrev

Utholdenhet. Endetid. Håp.

Spørsmål til samtale eller ettertanke

Hvordan ser ditt evighetshåp ut? Har dette noe å si for ditt daglige liv?

Det gamle testamente i tessalonikerbrevene

Brevene har i seg en stor grad av oppfordring til å leve annerledesliv, hellige og rene. Under dette klinger passasjer fra GT, som i 3. Mosebok 19,2, om at folket skal være hellig, slik Gud er hellig. Med andre ord identifiserer Paulus disse nye kristne med Guds folk i den gamle pakt. I sin endetidsbeskrivelse, bygger Paulus på det gammeltestamentlige profetene, som Jesaja 59,17, Esekiel 28,2 og Daniel 11,36

Ord å ta med

«Vær alltid glade, be uavbrutt, takk Gud under alle forhold! For dette er Guds vilje med dere i Kristus Jesus. Slukk ikke Ånden, forakt ikke profetord, men prøv alt og hold fast på det gode. Hold dere borte fra ondskap av alle slag! Må han, fredens Gud, hellige dere helt igjennom, og må deres ånd, sjel og kropp bli bevart uskadet, så dere ikke kan klandres for noe når vår Herre Jesus Kristus kommer. Trofast er han som kaller dere til dette. Han skal også fullføre det.»

(1 Tess 5,16-24)

1. og 2. Tessalonikerbrev

Bøkene oppsummert

Det er et nært forhold mellom Paulus og de kristne i Tessaloniki, som mellom søsken, eller mellom foreldre og barn. Forfatteren uttrykker stor glede over hva de kristne i byen har fått til. Paulus opprettet menigheten kort tid tidligere, under sitt besøk, som ble dramatisk avbrutt da budskapet vakte reaksjoner hos både jøder og de romerske myndighetene. Paulus kjenner ansvar og stolthet for menigheten. Han har fått en rapport fra sin nære medarbeider Timoteus, som har besøkt Tessaloniki. Dette får ham til å skrive, for å veilede menigheten i deres oppfatning av Jesu gjenkomst. Han både omtaler denne nokså grundig, og ber vennene være på vakt. De som allerede er døde i troen, er ikke borte, de skal stå opp når Herren kommer tilbake – og leve med Gud for alltid. Men først og fremst veileder han dem til hvordan innrette seg mens man venter på Jesu komme. Brevene handler dermed mye om å leve godt: ta vare på hverandre, jobbe hardt og skikkelig, respektere samfunnslovene og være trofaste innenfor ekteskapet. Med det bibelske språket: rent og hellig. Det spiller en rolle hvordan man lever! Dessuten går noe av brevene, særlig det andre, til å korrigere rykter som svirrer om hva Paulus skal ha sagt om *Herrens dag*. Han presiserer hva han mener og hva som er falske påstander. Gjennomgående uttrykker Paulus takknemlighet for menighetene og ber om forbønn fra dem. Brevene viser et gjensidig nært forhold mellom sender og mottagere.

Tessalonikerbrevene er tema for gudstjenesten søndag 15. januar.